

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové projednal v ústním jednání dne 5. 12. 2012 návrh předsedy Obvodního soudu pro Prahu 9 na zahájení kárného řízení ze dne 6. 6. 2012, proti **Mgr. R. V.**, soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 9, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s e

Mgr. R. V.,
soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 9

u z n á v á v i n n o u, ž e

I.

jako soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 9 porušila § 158 odst. 4 o. s. ř. tím, že v období od listopadu 2011 do května 2012 nedodržela zákonnou lhůtu k vyhotovení a odeslání rozhodnutí ve věcech vedených Obvodním soudem pro Prahu 9 pod sp. zn.:

38 C 33/2011
54 C 162/2006
38 C 148/2006
38 C 164/2007
38 C 211/2008
38 C 326/2008
38 C 158/2009
38 C 216/2009
38 C 313/2009
92 C 33/2009
38 C 1/2010
38 C 322/2010
38 C 2/2011
38 C 244/2008
38 C 284/2010
38 C 250/2008

38 EC 94/2010
59 PaNc 184/2008
59 PaNc 30/2007
59 PaNc 323/2009

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 15 % n a d o b u 12 (dvanáct) m ě s í c ů,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

II.

a) Řízení o návrhu pro skutky spočívající v tom, že kárně obviněná soudkyně nedodržela zákonnou lhůtu dle § 158 odst. 4 o. s. ř. k vyhotovení a odeslání rozhodnutí ve věcech vedených Obvodním soudem pro Prahu 9 pod sp. zn.:

38 C 248/2006
38 C 139/2007
38 C 178/2008
38 C 184/2008
38 C 232/2008
38 C 269/2008
38 C 210/2009
38 C 295/2009
38 C 325/2009
38 C 331/2009
38 C 22/2010
38 C 203/2010

38 C 268/2010
 38 C 273/2010
 38 C 372/2008
 38 C 297/2009
 38 C 121/2010
 138 EC 34/2011

s e v souladu s § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. **z a s t a v u j e .**

b) Řízení o návrhu pro skutky spočívající v tom, že kárně obviněná soudkyně nedodržela zákonnou lhůtu dle § 158 odst. 4 o. s. ř. k vyhotovení a odeslání rozhodnutí ve věcech vedených Obvodním soudem pro Prahu 9 pod sp. zn.:

38 C 277/2008
 38 C 369/2008
 38 C 373/2008
 54 C 82/2006

s e v souladu s § 14 písm. c) zákona č. 7/2002 Sb. **z a s t a v u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Navrhovatel v úvodu svého návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti soudce uvedl, že kárně obviněná byla jmenována soudkyní dne 13. 1. 2004 a od 30. 1. 2004 byla přidělena k výkonu funkce k Obvodnímu soudu pro Prahu 9. Před nástupem na opatrovnické a občanskoprávní oddělení působila na trestním úseku. Mgr. V. je předsedkyní senátů 59 PaNc, 54 C, 38 C a 92 C, dále v související agendě platebních rozkazů 38 EC, 138 EC. Za období říjen 2006 – listopad 2009 rozhodla Mgr. V. dle navrhovatele v průměru 22, 2 věci měsíčně, její pracovní výkon hodnotí jako spíše průměrný, na dolní hranici výkonnosti soudce (která by se dle navrhovatele měla pohybovat okolo 30 věcí měsíčně).

Jedná se v pořadí o již druhý návrh na zahájení kárného řízení s Mgr. V. Předchozí řízení bylo skončeno rozhodnutím kárného senátu 11 Kss 10/2009, pro nedodržení lhůty k vyhotovení a odeslání celkem 17 rozhodnutí byla soudkyně uznána vinnou z kárného provinění, bylo jí uloženo kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 6 měsíců. Navrhovatel se domnívá, že nedostatky v činnosti kárně obviněné soudkyně stále přetrvávají. Dne 27. 1. 2012 jí byla uložena předsedou soudu výtka dle ustanovení § 88a zákona o soudech a soudcích.

Od ledna 2011 do data podání tohoto návrhu navrhovatel zjistil, že kárně obviněná soudkyně nedodržela zákonné lhůty k vyhotovení a rozeslání rozhodnutí v celkem 43 věcech. Navrhovatel přikládá seznam těchto řízení s údaji o datu vyhlášení rozhodnutí, lhůtě pro jeho vypravení, lhůtě po případném prodloužení, dni skutečného vypravení rozhodnutí.

Dle názoru navrhovatele jsou zjištěné nedostatky alarmující. Soudkyně nejen nepožádala o případné prodloužené lhůty k vyhotovení a vypravení rozhodnutí, ale i v případech,

kdy tak učinila, nedodržela lhůtu stanovenou prodloužením. Ve vytýkaných věcech se jedná o nedodržení lhůty o 2 – 3 měsíce, ojediněle též 5 – 6 měsíců, ve 3 věcech o 8 – 9 měsíců.

Činnost Mgr. V. byla předmětem dohledové činnosti předsedy soudu po delší dobu, ani přes 3 uložená kárná opatření (výtky a rozhodnutí NSS) nedošlo ke zlepšení, problémy se naopak prohloubily. I přes řadu upozornění, i prostřednictvím soudcovské rady působící u Obvodního soudu pro Prahu 9, nedošlo ke zlepšení výkonnosti.

Navrhovatel v řízení o předchozím návrhu na zahájení kárného řízení v roce 2009 navrholo uložení kárného opatření odvolání z funkce soudce. Kárný senát v části odůvodnění týkající se uložení kárného opatření uvedl, že provinění obviněné soudkyně nedosahují intenzity, která by se již neslučovala s jejím působením ve funkci soudkyně a pro která by nebylo možno v jejím případě předpokládat budoucí řádný výkon činnosti soudce. Navrhovatel po uplynutí cca 1, 5 roku od vydání předchozího rozhodnutí kárného senátu konstatuje, že pracovní činnost Mgr. V. se nezlepšila, naopak dříve vytýkané nedostatky se prohloubily a jsou intenzivnější. Dle navrhovatele je po porovnání počtu vytýkaných nedostatků v předchozím a současném návrhu zřejmé, že obhajoba soudkyně byla účelová a navrhovatel před více než 2 lety vyhodnotil návrh na uložení nejprísnějšiho kárného opatření oprávněně. Uložené kárné opatření snížení platu se zjevně minulo účinkem. Závažné nedostatky jsou účastníky řízení vnímány citlivě, o čemž svědčí evidovaných 16 stížností účastníků od ledna 2011. Domáhají se zákonného postupu soudkyně, což vyvolává negativní pohled na práci soudu.

Navrhovatel uvádí, že dlouhodobě respektoval případné zhoršení osobní situace kárně obviněné soudkyně a poskytl jí veškeré podmínky pro řádný výkon její činnosti. Až po zjištění, že se tato snaha má účinkem, přistoupil ke kárným opatřením. Mírná kárná opatření se dle navrhovatele ukazují s odstupem času jako nedostatečná. Důsledkem neschopnosti soudkyně vykonávat tuto funkci je porušování práv účastníků, kterým je odpíráno právo na rychlé rozhodnutí soudu. Soudkyně prokázala, že není schopna zvládnout svoji práci alespoň na dostatečné úrovni, neměla by ji tedy zastávat vůbec. Ze všech uvedených důvodů navrhovatel žádá uložení kárného opatření dle ustanovení § 88a odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích, tj. odvolání z funkce soudce.

II. Vyjádření kárně obviněné soudkyně

Kárně obviněná soudkyně ve vyjádření ze dne 4. 9. 2012 uvedla, že se svoji výkonnost od předchozího kárného řízení snažila zvýšit a zlepšit. Dle výkazů o výkonnosti soudců za leden až květen rozhodla 550 věcí namísto navrhovatelem uváděných 429. Domnívá se, že hodnocení její výkonnosti navrhovatelem není pravdivé, sama svou výkonnost hodnotí na dolní hranici, případně o něco výše. Upozornila, že věc sp. zn. 38 C 373/2008 je uvedena v návrhu dvakrát. Odkázala na písemná vyjádření podaná ke zprávám o nedostatcích. Nevyhotovení rozhodnutí v zákonné lhůtě připouští, avšak uvádí, že vyvíjí veškerou snahu odpovídající jejímu současnému zdravotnímu stavu. Průtahy v uvedených případech souvisely mimo jiné s jejím zdravotním stavem – byl u ní zjištěn nález adenomu mozku a s ním související zdravotní potíže, především silné bolesti hlavy, které mimo jiné způsobily pracovní výpadky. Odmítá tvrzení, že by se uložená kárná opatření minula účinkem, neboť se snaží průměrně skončit okolo 30 věcí, k čemuž zastává téměř veškerou drobnou a administrativní agendu. Navrhovatel s ní sice projednával její nedostatky v práci, avšak neposkytl jí zcela dostatečné podmínky pro její řádný výkon. Žádoucí opatření by spatřovala v systematickém rozložení rozhodovaných věcí a případném zajištění dostatečného administrativního aparátu.

Domnívá se, že s ohledem na její dlouhotrvající osobní, životní a zdravotní problémy a její snahu činnost zlepšit, lze považovat navržené kárné opatření za nepřiměřené. Podrobněji se hodlá vyjádřit osobně při ústním jednání.

III. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 5. 12. 2012 navrhovatel (místopředseda soudu pověřený navrhovatelem zastupováním při ústním jednání v dané věci) přednesl návrh shodně s jeho výše citovaným písemným vyhotovením. Připustil, že věc sp. zn. 38 C 373/2008 je v návrhu uvedena duplicitně. Přítomný zástupce navrhovatele uvedl, že funkci místopředsedy Obvodního soudu pro Prahu 9 pro civilní úsek začal vykonávat od 1. 11. 2012, působí zde tedy krátkou dobu. V rámci úvodních pohovorů se soudci vedl pohovor i s kárně obviněnou soudkyní, dohodl se s ní na určitém postupu, který by mohl vést k odstranění vytýkaných nedostatků. Dostala k dispozici administrativní pracovníci pro přepis rozhodnutí a v poslední době lze konstatovat v této oblasti zlepšení. Domnívá se, že kárně obviněná soudkyně si špatně organizovala svou práci, nyní však došlo ke změnám – např. začala některé rozsudky diktovat, pokouší se je formulovat stručněji.

Kárně obviněná soudkyně v rámci výsledku zdůraznila, že se snažila vykonávat svou funkci řádně a vytýkané nedostatky eliminovat. Bohužel neustále narůstá počet nově napadených věcí, což ve spojení s jejími zdravotními problémy vedlo k přetrvávání problémů s včasným vyhotovováním rozhodnutí. Zdravotní potíže nejsou subjektivními stesky, jsou již lékařsky prokázány a ověřeny. Začaly se projevovat na počátku roku 2011 s různými příznaky, například krvácení z nosu, které nebylo možno dlouhou dobu zastavit, dále gynekologické problémy. Podstoupila několik vyšetření, ale příčinu potíží, tj. nález adenomu mozku, se podařilo zjistit až po delší době. Na dotaz soudu kárně obviněná soudkyně uvedla, že s navrhovatelem o svých zdravotních problémech nejednala, zejména proto, že dlouhou dobu neznala příčiny potíží a přesnou diagnózu. Nicméně vedení soudu o zdravotních potížích vědělo, obecně je zmiňovala v odpovědích a vyjádřeních ke stížnostem účastníků řízení. Ze strany tehdejšího vedení soudu jí nebyla nabídnuta pomoc při hledání řešení této situace. Oproti minulosti, kdy jí zdravotní problémy při práci citelně omezovaly, nyní došlo léčbou ke stabilizaci, bolesti hlavy jsou nyní již menší. Velmi kladně kvituje nově nabídnutou pomoc vedení soudu v podobě možnosti využití zapisovatelky pro přepis rozhodnutí, její stávající zapisovatelka pro velké vytížení nebyla schopna tuto činnost vykonávat, proto kárně obviněná soudkyně vyhotovovala veškerá rozhodnutí sama. Domnívá se, že za současných podmínek, po zlepšení vlastní organizace práce, bude schopna rozhodnutí vyhotovovat v zákonem stanovených lhůtách.

Kárně obviněná soudkyně nezpochybňuje nedodržení zákonné lhůty k vyhotovení rozhodnutí v navrhovatelem uvedených věcech, žádá však o shovívavé posouzení těchto nedostatků s ohledem na její rodinnou a zdravotní situaci.

Kárný senát následně přistoupil k seznámení účastníků řízení s výsledky předběžného šetření a k provádění důkazů.

Navrhovatel na výzvu poskytl kárnému senátu spisy, v nichž dle jeho názoru nebyla dodržena lhůta k vyhotovení rozhodnutí. Kárný senát se s jejich obsahem seznámil a ověřil správnost tvrzení navrhovatele. Kárně obviněná soudkyně tyto skutečnosti nezpochybňovala, ona ani navrhovatel nežádali přečtení jednotlivých listin ze spisů či jeho částí (§ 213 trestního řádu za použití § 25 zákona č. 7/2002 Sb.). Tvrzení navrhovatele ohledně běhu lhůt pro vyhotovení rozhodnutí odpovídají předloženým údajům z výpisů z evidence ISAS. Navrhovatel dále předložil k důkazu 14 spisů rejstříku St, jejichž obsahem jsou stížnosti účastníků

řízení na včasné nevyhotovení rozhodnutí kárně obviněnou soudkyní. Navrhovatel uznal celkem 12 stížností jako odůvodněných, ve zbývajících dvou věcech (sp. zn. 31 St 34/2011, 31 St 8/2011) stěžovatelům sdělil, že jejich stížnost je neoprávněná.

Dále navrhovatel poskytl k provedení důkazu listinu obsahující výtku uloženou kárně obviněné soudkyni dle ustanovení § 88a zákona o soudech a soudcích dne 27. 1. 2012 za nedostatky zjištěné při prověrce ke dni 31. 12. 2011. V textu výtky je uvedeno, že touto prověrkou byly zjištěny a pod sp. zn. 30 Spr 906/2011 blíže popsány nedostatky v její práci, které mají vliv na plynulost a rychlost řízení. Dále je uvedeno, že tyto nedostatky spočívají zejména ve vyhotovení rozhodnutí sp. zn. 8 C 84/2004. Navrhovatel má za to, že zjištěné skutečnosti svědčí o nedostacích práce kárně obviněné soudkyně ve smyslu ustanovení § 88a zákona o soudech a soudcích, které ještě nejsou důvodem k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Proto jí zjištěné nedostatky tímto způsobem vytýká, upozorňuje na zahájení kárného řízení, pokud se tyto nedostatky budou opakovat i v dalším období. V přehledu vypracovaném dozorcí úřednicí ze dne 31. 12. 2011 o nevypravených rozhodnutích Mgr. V. ke dni 31. 12. 2011 jsou mimo jiné zahrnuta rozhodnutí ve věcech sp. zn. 54 C 82/2006, 38 C 369/2008, 38 C 373/2008 a 38 C 277/2008.

Z doplnění návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 13. 7. 2012 bylo konstatováno, že navrhovatel nedodržení lhůt k vyhotovení a rozeslání rozhodnutí ve věcech, které vytýká kárně obviněné soudkyni v tomto kárném řízení, zjistil z několika zpráv dozorcí úřednice. Ze zprávy ze dne 25. 3. 2011 (30 Spr 1/2011) bylo zjištěno pochybení ve věci sp. zn. 38 C 248/2006, zpráva ze dne 14. 11. 2011 obsahovala výčet nedostatků ve věcech sp. zn. 38 C 139/2007, 38 C 178/2008, 38 C 184/2011, 38 C 232/2008, 38 C 269/2008, 38 C 210/2009, 38 C 295/2009, 38 C 325/2009, 38 C 331/2009, 38 C 22/2010, 38 C 203/2010, 38 C 268/2010, 38 C 273/2010, 38 C 372/2008, 38 C 297/2009, 38 C 121/2010, 138 EC 34/2011. Nedodržení zákonné lhůty při vyhotovení a vypravení rozhodnutí v ostatních věcech bylo zjištěno ze zpráv dozorcí úřednice ze dne 31. 12. 2011, 19. 1. 2011, 3. 2. 2012, 19. 4. 2012, 21. 3. 2012, 16. 5. 2012.

Kárně obviněná soudkyně navrhla provést důkaz následujícími listinami:

- Vyjádření ze dne 3. 9. 2012 k vytýkaným průtahům při vyhotovování rozhodnutí: Obsahuje odkaz na zdravotní problémy kárně obviněné soudkyně a s nimi spojenou ztrátu času.
- Vyjádření a zpráva o vypracování rozhodnutí ze dne 25. 5. 2012: Týká se 4 nevypravených rozhodnutí v zákonné lhůtě, kárně obviněná soudkyně uvedla, že v jedné z nich již rozhodnutí bylo vypraveno, v dalších třech se tak stane do 14 dnů. Odkázala na zhoršení jejího zdravotního stavu, bylo u ní zjištěno závažnější onemocnění, kvůli kterému se nemohla plně věnovat vypracování předmětných rozhodnutí. Ve vyjádření je obsažena i omluva za ne zcela ideální komunikaci z její strany.
- Zprávy z lékařských vyšetření:
 - a) Zpráva ze dne 16. 1. 2012 z vyšetření magnetickou rezonancí mozku se závěrem o nálezů fyziologického nálezů na mozku s jeho podrobným popisem.
 - b) Zprávy z vyšetření - endokrinologie ze dne 23. 1. 2012, 15. 5. 2012, 6. 11. 2012.
- Informace o průběhu řízení týkajícího se výchovy a výživné nezletilých dcer kárně obviněné soudkyně: Z předložených dokumentů vyplývá, že dne 13. 1. 2010 byla schválena dohoda rodičů o úpravě poměrů nezletilých dětí, které byly svěřeny do výchovy matky, otci bylo určeno

výživné. Návrhem ze dne 3. 5. 2012 požádal otec o snížení výživného u obou dvou dcer a od května 2012 probíhalo řízení ohledně snížení výživného a následného vymáhání dlužného výživného.

- Výkazy o výkonnosti soudců Obvodního soudu pro Prahu 9:
Kárně obviněná soudkyně předložila měsíční výkazy o výkonnosti soudců v agendě rejstříku C v období od ledna 2011 do října 2012.

Kárný senát si dále vyžádal vyjádření soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 9 k osobě kárně obviněné soudkyně. Soudcovská rada v podání ze dne 21. 11. 2012 uvedla, že nemá vlastní informace o pracovní činnosti Mgr. V., ale pouze zprostředkované od bývalého místopředsedy soudu. Mgr. V. má srovnatelné pracovní podmínky s ostatními soudci civilního úseku, do jejího senátu je přidělena zkušená vyšší soudní úřednice. Více kolegů se potýká se zdravotními problémy, u nikoho z nich nevedou k opakovaným prodlevám při vyhotovování rozhodnutí.

Žádný z účastníků se k obsahu výše uvedených listin nechtěl blíže vyjádřit a nenavrhl ani provedení dalších důkazů. Kárný senát považoval výše uvedené důkazy za dostačující pro zjištění skutkového stavu věci v potřebném rozsahu.

Navrhovatel v závěrečné řeči uvedl, že trvá na svém návrhu i na uložení kárného opatření odvolání z funkce soudce. Domnívá se, že kárné provinění Mgr. V. je velmi závažné a týká se velkého počtu věcí. Pro účastníky řízení je vyhotovení rozhodnutí velmi důležité a toto provinění nelze bagatelizovat. Shledává však i polehčující okolnosti. Domnívá se, že kárný senát by měl zohlednit zlepšení organizace práce soudkyně, které poskytuje naději, že v budoucnu k průtahům při vyhotovování rozhodnutí docházet nebude.

Kárně obviněná soudkyně v rámci závěrečné řeči projevila přání vykonávat činnost soudkyně i nadále, zdůraznila snahu vyvarovat se vytýkaných nedostatků. Požádala o přihlednutí k polehčujícím okolnostem spočívajícím v jejím zdravotním stavu a rodinné situaci.

IV. Hodnocení důkazů

Kárný senát se při hodnocení důkazů nejdříve zabýval zjištěním, zda ve věci byly dodrženy subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle ustanovení § 9 zákona č. 7/2002 Sb. musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění. Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 15. 6. 2012. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro jednání, o kterém se navrhovatel dozvěděl nejpozději 15. 12. 2011. Ohledně nedostatků, o kterých se navrhovatel dozvěděl před tímto datem ze zpráv dozorcí úřednice ze dne 25. 3. 2011 a ze dne 14. 11. 2011, byl návrh podán již po uplynutí zákonem stanovené subjektivní lhůty. Objektivní lhůta 3 let byla zachována u všech vytýkaných jednání.

Dále kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání. Důkazy obsahem spisů, v nichž bylo navrhovatelem tvrzeno nedodržení zákonem stanovené lhůty pro vyhotovení a vypravení rozhodnutí, potvrdily jeho tvrzení v návrhu na zahájení řízení. Kárně obviněná soudkyně ostatně tato tvrzení nijak nezpochybnila, svoji obhajobu zaměřila na důvody, proč k nedodržení lhůt z její strany docházelo.

Předmětem dokazování a hodnocení ze strany kárného senátu tedy bylo posouzení uvedených skutečností ve vztahu k definici kárného provinění dle ustanovení § 87 odst. 1. zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, v platném znění (dále jen "zákon o soudech a soudcích"). Dle kárného senátu bylo jednoznačně prokázáno, že ve věcech uvedených v části I. výroku tohoto rozhodnutí byla rozhodnutí vyhotovena a odeslána po uplynutí lhůty třiceti dnů ode dne vyhlášení rozsudku, případně po uplynutí lhůty prodloužené předsedou soudu. Tomuto závěru zcela odpovídá obsah spisů, ve kterých mělo dojít k uvedeným nedostatkům, výpisy z evidence ISAS, a též v této věci zcela shodná vyjádření navrhovatele i kárně obviněné soudkyně. Porušení povinností stanovených soudci ustanovením § 158 odst. 4 o. s. ř. tedy považoval kárný senát ve věcech uvedených v části I. výroku za prokázané.

Dále se kárný senát zabýval z úřední povinnosti otázkou, zda výtkou uloženou kárně obviněné soudkyni navrhovatelem dne 27. 1. 2012 nebyla Mgr. V. potrestána za některá jednání, která jsou předmětem tohoto kárného řízení. Pokud by tomu tak bylo, projednání takových jednání v kárném řízení by bylo v rozporu se zásadou „ne bis in idem“, dle které nemůže být nikdo stíhán za čin, pro který již byl pravomocně odsouzen nebo zproštěn obžaloby (čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod; čl. 4 Protokolu č. 7 k Evropské úmluvě či čl. 14 odst. 7 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech). Dle konstantní judikatury kárných senátů (viz např. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 7. 2007, sp. zn. Ds 26/2006, či ze dne 16. 6. 2006, sp. zn. 2 Ds 4/2006) je tuto zásadu nutno respektovat i v řízeních o kárné odpovědnosti soudců, přičemž překážku projednání určitého jednání v kárném řízení tvoří též jeho předchozí vytknutí soudci formou výtky dle ustanovení § 88a zákona o soudech a soudcích.

Ve výtce uložené Mgr. V. dne 27. 1. 2012 je odkázáno na nedostatky při její činnosti zjištěné v prověrce jí vyřizovaných věcí, mimo jiné ke dni 31. 12. 2011, které mají vliv na plynulost a rychlost řízení. Výslovně je konstatována věc sp. zn. 8 C 84/2004, ve které byla významně překročena lhůta pro vyhotovení a rozeslání rozhodnutí. V dalším textu jsou však zmiňovány pouze „zjištěné nedostatky v práci“ kárně obviněné soudkyně, bez bližší specifikace, s odkazem na výše uvedené skutečnosti. Kárný senát dospěl k závěru, že touto výtkou nebyla kárně obviněná soudkyně postižena pouze za pochybení ve věci sp. zn. 8 C 84/2004, ale i za ostatní nedostatky zjištěné prověrkou ke dni 31. 12. 2011. Z obsahu zprávy dozorčí úřednice o této prověrce bylo zjištěno, že ve výčtu nedostatků jsou i věci vedené pod sp. zn. 38 C 277/2008, 38 C 369/2008, 38 C 373/2008 a 54 C 82/2006, které navrhovatel zahrnul do nyní projednávaného návrhu na zahájení kárného řízení.

Důkazy týkající se počtu rozhodnutých věcí kárně obviněné soudkyně kárný senát nehodnotil. Dospěl k závěru, že navrhovatel učinil předmětem jednání porušování povinností soudkyně vyhotovit a odeslat rozhodnutí ve lhůtě stanovené ustanovením § 158 odst. 4 o. s. ř., nikoliv její pracovní výkon. Kárný senát je vymezením projednávaného skutku navrhovatelem vázán (§ 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., a contrario), není v jeho pravomoci jej nijak rozšiřovat či doplňovat. Navrhovatel předložil k důkazu přehledy počtu věcí rozhodnutých kárně obviněnou soudkyní se závěrem, že se jedná o výkon „na dolní hranici výkonnosti soudce, která by se měla pohybovat okolo 30 skončených věcí měsíčně“. Kárně obviněná soudkyně jeho tvrzení o počtu rozhodnutých věcí v některých měsících zpochybnila. Jí uváděný počet rozhodnutých věcí se lišil v řádu jednotek rozhodnutých věcí. Kárný senát dospěl k závěru, že provádět další dokazování za účelem odstranění rozporů uvedených tvrzení, by nebylo účelné, neboť jakákoliv zjištění v tomto směru by neměla vliv na výrok rozhodnutí. Vzhledem k výše konstatovanému vymezení předmětu kárného řízení, tj. nedodržení lhůty k vyhotovení a odeslání rozhodnutí, je údaj o počtu rozhodnutých věcí kárně obviněnou soudkyní pouze doplňující, použitelný případně

jako polehčující či přitěžující okolnost při úvahách o volbě a rozsahu kárného opatření. Kárný senát dále v souvislosti s údaji o počtu rozhodovaných věcí soudcem měsíčně konstatuje, že neexistuje žádný obecně platný ukazatel, od kterého by mohlo být jednoznačně odvozováno tvrzení o dostatečném či nedostatečném pracovním výkonu soudce. Počet třiceti věcí měsíčně pro civilní soudce je obecně odvozován od propočtů provedených Ministerstvem spravedlnosti. Účelem těchto výpočtů však není kvalifikované stanovení výkonnosti soudce, jedná se o předpoklad počtu rozhodnutých věcí stanovený za účelem odhadu potřeby pracovních míst soudců, administrativních a dalších pracovníků soudu. Kárný senát tímto nezpochybnuje skutečnost, že povinnost soudce vykonávat svou funkci řádně zahrnuje i vyvinutí potřebného úsilí projevujícího se v dostatečném počtu rozhodnutých věcí. Je pouze nutno zdůraznit, že údaj o dostatečném počtu rozhodnutých věcí musí být vymezen s přihlédnutím k individuálním podmínkám činnosti každého soudce, tedy nikoli pouhým odkazem na v dané věci nijak neodůvodněný počet třiceti věcí měsíčně. Vzhledem k uvedeným skutečnostem kárný senát považoval podrobné dokazování o nesrovnalostech v počtu rozhodnutých věcí kárně obviněnou za neefektivní.

V. Závěr

Kárný senát dospěl k závěru, že Mgr. V. v celkem 20 věcech vyhotovila a odeslala účastníkům řízení rozhodnutí po uplynutí třicetidenní lhůty ode dne jeho vyhlášení, případně po uplynutí lhůty dodatečně prodloužené předsedou soudu. Takový postup soudce je v rozporu s ustanovením § 158 odst. 4 o. s. ř., které ukládá odeslat účastníkům řízení nebo jejich zástupcům stejnopis vyhotovení rozsudku nejpozději ve lhůtě třiceti dnů ode dne vyhlášení rozsudku. Předseda soudu je oprávněn tuto lhůtu prodloužit až o dalších šedesát dnů. Tato zákonem stanovená lhůta nebyla v projednávané věci kárně obviněnou soudkyní dodržena v celkem 20 věcech. Kárný senát se dále zabýval otázkou, zda toto porušení povinností naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění definovanou v ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Kárný senát se ztotožnil s argumentací navrhovatele, že výše uvedeným jednáním kárně obviněná soudkyně závažně porušila zákonem stanovené povinnosti soudce, neboť účastníci řízení na základě ustanovení § 158 odst. 4 o. s. ř. důvodně předpokládají, že rozhodnutí v jejich věci bude vyhotoveno v takto stanovené lhůtě, případně v prodloužené lhůtě stanovené předsedou soudu. Pokud soudce tuto lhůtu nedodrží, narušuje tím legitimní očekávání účastníků řízení. V takové situaci nemají možnost na základě relevantních skutečností dovodit, kdy může být rozhodnutí vyhotoveno. Účastníci řízení sice jsou po vyhlášení rozhodnutí informováni o výroku rozhodnutí, obdržení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí není formalitou, nýbrž významným okamžikem, od kterého se odvíjí další uplatnění jejich práv. Nejdříve v písemném vyhotovení rozhodnutí se mohou seznámit s úplnou argumentací soudu, po zvážení těchto důvodů mají možnost podat případně opravný prostředek. Prodlení při vyhotovení rozhodnutí, zejména u těch, proti kterým lze podat opravné prostředky, řízení bezesporu prodlužuje, neboť před tím jej v žádném případě nelze považovat za ukončené.

Na základě uvedených důvodů dospěl kárný senát k závěru, že jednání kárně obviněné popsané v části I. výroku rozhodnutí soudkyně je závažným zaviněným porušením povinností soudce stanovených ustanovením § 158 odst. 4 o. s. ř., kterým byla ohrožena důvěra ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Z širokého okruhu pojmu „spravedlivé rozhodování soudů“ se v tomto případě jedná o právo na rozhodování v přiměřené lhůtě, které je součástí práva na spravedlivý proces (viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 36/04, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>). Kárný senát zvažoval splnění podmínky dostatečné intenzity porušení povinností a následného

ohrožení důvěry ve spravedlivé rozhodování soudů, dospěl přitom k závěru, že jeho skutková podstata včetně dostatečné intenzity naplněna byla, a to z důvodu nikoliv zanedbatelného překročení zákonem stanovené lhůty v relativně vysokém počtu věcí.

V celkem 18 věcech uvedených v části II a) výroku rozhodnutí bylo řízení zastaveno v souladu s § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. z důvodu uplynutí subjektivní lhůty pro podání návrhu na zahájení kárného řízení pro jednání zjištěná před datem 15. 12. 2011 (§ 9 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb.). Ohledně dalších 4 věcí uvedených v části II b) výroku rozhodnutí bylo řízení zastaveno dle ustanovení § 14 písm. c) zákona č. 7/2002 Sb., neboť navrhovatel v těchto věcech kárně obviněné soudkyni vytýkal nedostatky, které již učinil předmětem výtky ze dne 27. 1. 2012. Kárné řízení o těchto jednáních je z výše uvedených důvodů nepřijatelné.

Při úvaze o uložení kárného opatření kárný senát dospěl k závěru, že v projednávané věci nejsou splněny podmínky pro uložení navrhovaného opatření odvolání z funkce soudce. Kárný senát se s navrhovatelem ztotožnil v konstatování, že se ze strany soudkyně jedná o závažné porušení povinností. Dospěl však k závěru, že ve věci byly zjištěny skutečnosti, které vyvracejí možnost aplikace nejprísnějšího kárného opatření. Jak již bylo uvedeno v předchozím rozhodnutí, odvolání z funkce soudce je namístě tehdy, pokud jednání, ve kterém bylo shledáno kárné provinění, je neslučitelné s dalším výkonem funkce soudce. V projednávané věci je zejména nutno přihlídnout k tomu, že soudkyně byla shledána vinnou pouze z části vytýkaných pochybení, které tvoří ani polovinu původně uvedených v návrhu na zahájení kárného řízení. Jako zásadní bylo hodnoceno prohlášení navrhovatele přednesené při ústním jednání o zlepšení organizace práce ze strany kárně obviněné soudkyně a s tím související odstraňování nedostatků spočívajících v opožděném vyhotovování rozhodnutí. Navrhovatel připustil, že kárně obviněná soudkyně je schopna svoji rozhodovací činnost zlepšit a vykonávat ji řádně. Dále kárný senát zohlednil, že soudkyně měla v dané době prokazatelné zdravotní potíže, nelze tedy mluvit o záměrném a bezdůvodném ignorování povinností soudce. Ze všech uvedených důvodů kárný senát dospěl k závěru, že prokázanému kárnému provinění a zjištěným okolnostem na straně soudkyně odpovídá kárné opatření podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tj. snížení platu o 15 % na dobu 12 měsíců, tedy v polovině možné zákonné výměry.

P o u č e n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení n e n í přípustné.

V Brně dne 5. prosince 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu